

РЕШЕНИЕ

№ 5800

гр. София, 04.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в публично заседание на 27.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **6836** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал.3 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба на А. М. А., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане], в [населено място], Л., гражданин на Л., срещу Решение № 10058 от 14.06.2023 г. на заместник председателя на Държавната агенция за бежанците (ДАБ) при МС, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т.4, във връзка с чл.8 и чл.9 от ЗУБ е отхвърлена молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се сочи, че оспореният акт е незаконосъобразен поради допуснати при постановяването му съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на чл.8 и чл.9 ЗУБ. Твърди се нарушение на чл.35 от АПК и чл.75, ал.2 от ЗУБ, тъй като административният орган не е изяснил действителните факти от значение за случая на чуждия гражданин. Жалбоподателят оспорва мотивите на акта, че проблемите му с организацията Х. са силно преувеличени и дори измислени и намира за ноторно известно, че Х. е терористична организация, „държава в държавата“, поради което не можело да се очаква официалните ливански власти да му осигурят защита. Твърди, че в оспореното решение липсват мотиви относно дейността на Х., което се потвърждавало от предоставената едва в хода на съдебното производство справка, а направената от органа преценка била твърде обща и избирателна. Поддържа наличие на основанията по чл.9, ал.1, т.2 и т.3 ЗУБ при евентуалното му завръщане в страната на произход. Претендира се отмяна на решението.

Ответникът заместник председател на ДАБ оспорва жалбата чрез юрк. А. Г..

Административен Съд С. – град, I-во отделение, 69 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че с молба рег. № УП-4752 от 07.03.2023 г. по описа на ДАБ А. М. А. поискал предоставяне на международна закрила. Производството е образувано с регистрирането на кандидата с регистрационен лист рег. № УП-4752 от 07.03.2023 г. Личните данни са установени с декларация по чл.30, ал.1, т.3 от ЗУБ. Изготвени са Евродак дактилоскопна карта рег. № УП-4752 от 07.03.2023 г. и е връчена покана за интервю.

На проведеното на 10.03.2023г. интервю кандидатът заявил, че е мюсюлманин сунит и в страната си на произход Л. има проблеми с шиитите от Х.. Отворил кафене в християнския квартал М. Х. ал Шейх в южен Б., който бил под контрола на Х.. Той не ги харесвал и говорил против тях, затова те дошли при него с искане да затвори кафенето. В Л. останали съпругата му и трите им деца, които живеели в [населено място], близо до Т.. В Л. останали родителите му, трима братя и пет сестри. Две от сестрите му били омъжени в Германия. Не бил член на политическа партия или въоръжена групировка, нямал проблеми поради етническа принадлежност на арабин. Не бил задържан или съден от официалните власти на Л.. Страната си на произход напуснал на 15.12.2022 г., легално за [населено място], Турция, където останал два дни. С помощта на трафикант влязъл в България. Искал да отиде при сестрите си в Германия, но полицията го задържала на „Д. мост“ и румънските власти го върнали в България.

Проблемите му с Х. започнали през 2021 г., когато от групировката поискали да взимат процент от печалбата на заведението му. Платил общо четири пъти, но в началото на 2022 г. предстанал да плаща. Тогава поискали половината от печалбата, но той не се съгласил. Започнали да идват на групи, да взимат храна и напитки от заведението, без да плащат. През м.юни 2022 г. група от Х. изпочупила прозорците на заведението му и го предупредила, че повече няма да работи в този квартал. Споделил със семейството си, че ще затвори заведението. Натоварил багажа си в колата и тръгнал, но бил проследен от един джип, който го ударил и влачил колата известно време. Така разбрал, че целта им е да напусне района, защото е мюсюлманин сунит. Отишъл при своите роднини в [населено място], но разбрал, че Х. имат крила и в други градове. През м.септември 2022 г. от Х. го предупредили да не говори публично срещу организацията. Опитал да подаде жалба в полицията, но му казали, че това трябва да стане в района, в който било изпочупено заведението му. Отишъл в района на квартал М. Х. ал Шейх, но там го видели членове на Х. и започнали да стрелят по автомобила му. Върнал се в Т. и се скрил в дома си. Семейството му нямало проблеми в Л., защото от партията искали човека, с когото имат проблеми. Твърди, че ако се завърне в Л., ще бъде убит, тъй като преди да напусне бил заплашен с убийство.

Постановено е оспореното Решение № 10058 от 14.06.2023 г. на заместник председателя на ДАБ, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т.4, във връзка с чл.8 и чл.9 от ЗУБ е отхвърлена молбата за предоставяне на международна закрила. След като е обсъдил фактите от бежанската история на кандидата, свързани с неговото лично положение и данните за страната на произход, административният орган е приел, че липсват основателни опасения от преследване по причините, посочени в чл.8, ал.1 от ЗУБ. Приел е, че в представената бежанска история липсват достатъчно правдоподобни и аргументирани твърдения в полза на търсената закрила. Посочено е

в решението, че след като се е съгласил да плаща исканите му средства до началото на 2022 г., чуждият гражданин не е имал проблеми с Х., а след като не е подал жалба в полицейския участък, то сам се е отказал от закрилата на властите.

За недостоверна е приета основата на бежанската история, в която мюсюлманин сунит е изгонен от шиити, управляващи християнски квартал в Б., предвид твърденията на кандидата, че в Л. сунити, шиити и християни имат свои отделни квартали. Направено е заключение, че действията на мюсюлманите шиити са в отговор на отказа му да плаща рекет, а не поради това, че е сунит. В допълнение е изтъкната липсата на физически последици за кандидата, поради което проблемите му с групировката са приети за преувеличени и дори измислени. Семейството му продължавало да живее необезпокоявано в Л., а самият ливански гражданин бил напуснал страната си на произход легално, поради което нямало основания за опасения при евентуално връщане в нея. В обобщение е посочено, че дори проблемите с Х. да са реални, то те не са от религиозно, а от криминално естество. Аргумент в подкрепа на тези доводи е намерен и поради факта, че молбата за закрила е подадена едва след като чуждият гражданин е заловен и пречатствен в намерението си да достигне до Германия. Изтъкната е липсата на пречки кандидатът да продължи да живее със семейството си в друг град или област на Л.. Това е мотивирало органа да приеме молителя за икономически мигрант, който търси най-добрите за себе си условия за живот и работа в Европа. С тези доводи административният орган е обосновал липса на опасения от преследване по причините, посочени в чл.8, ал.1 от ЗУБ.

По-нататък в решението се приема, че не са налице предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут по чл.9, ал.1, т.1 и т.2 ЗУБ. Обсъдени са разширенията, дадени в решение от 17.02.2009 г. на СЕС по дело С-465/2007 относно тълкуването на чл.15, б.“в“ от Директива 2004/1983/ЕО, във връзка с приложението на чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ, но е прието, че ситуацията в Л. не може да бъде определена като достигаща границите на въоръжен конфликт, характеризиращ се с безогледно насилие по отношение на цивилни лица. В допълнение е посочено, че по силата на чл.9, ал.5 ЗУБ е налице сигурна част от страната по произход, контролирана от правителството, до която кандидатът може сигурно и спокойно да пътува и да получи достъп предвид факта, че семейството му живее безпроблемно в село до [населено място]. В заключение е прието, че за кандидата не е налице основание да се приеме, че единствено поради присъствието му в страната по произход, той би бил изправен пред реален риск да стане обект на заплаха, релевантна за предоставяне на хуманитарен статут.

Административен Съд С. – град, I отделение, 69 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореното решение е връчено на на 29.06.2023 г. Жалбата е подадена на 10.07.2021, т.е. в срока по чл.84, ал.3 ЗУБ, от надлежна страна по смисъла на чл.147, ал.1 АПК и срещу подлежащ на оспорване акт съгласно чл.84, ал.3 ЗУБ, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

При служебната проверка по чл.168 АПК съдът намира, че оспореният акт е издаден от компетентен административен орган по чл.75, ал.1, вр. чл.48, ал.1, т.1 ЗУБ, при надлежно делегирани на заместник председателя на ДАБ Д. К. правомощия със Заповед № 03-15 от 03.05.2022 г. на председателя на ДАБ, в установената форма и без

допуснати съществени процесуални нарушения. Производство по чл.68, ал.1, т.1 ЗУБ е образувано във връзка с подадена от чужденеца първа молба за закрила рег. № УП-4752 от 07.03.2023 г. На проведеното интервю на кандидата е предоставена възможност за посочване на причините, поради които е напуснал и не желае да се завърне в страната си на произход. Противно на твърденията му, всички изтъкнати от него факти от бежанската история подробно са обсъдени в обжалваното решение, поради което не са допуснати твърдените нарушения на чл.35 от АПК и чл.75, ал.2 от ЗУБ.

Административният орган е изследвал всички основания за преследване по причините, посочени в чл.8, ал.1 ЗУБ – основателни опасения от преследване по причини на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, във връзка с легалното определение за преследване по чл.8, ал.4 ЗУБ - нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост, както и липсата на конкретни действия на преследване по примерното изброяване на чл.8, ал.5 ЗУБ. Въз основа на посоченото от кандидата в интервюто правилно и обосновано решаващият орган е приел, че по отношение на него не се установяват основателни опасения от преследване по причините, посочени в чл.8, ал.1 ЗУБ, не са извършени конкретни, лични действия на преследване по смисъла на чл.8, ал.4 ЗУБ и на неизчерпателното изброяване по чл.8, ал.5 ЗУБ.

Според информация в справка рег. № МД-730/06.02.2023 г. на Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ Л. е парламентарна република, създадена с Национален пакт от 1943 г., който разпределя държавната власт между маронитски християнски президент, шиитски председател на К. на депутатите (парламента) и сунитски министър-председател. Политическите власти поддържат контрол над правителствените въоръжени сили и други сили за сигурност, въпреки, че обявената от САЩ за терористична организация Х., палестинските милиции и други насилствени екстремистки организации действат извън ръководството или контрола на правителствените служители. Недържавните въоръжени групи, включително Х. и палестинските милиции, действат относително безнаказано, използвайки сплашване, тормоз и понякога насилие срещу предполагаеми критици и опоненти. Въоръжените членове на тези сили контролират достъпа до определени квартали, лагери и други зони, където ефективно действат извън обсега и властта на правителството.

В регистрационния лист и декларацията по чл.30, ал.1, т.3 от ЗУБ чуждият гражданин е посочил, че е роден в [населено място], който посочил и за свой постоянен адрес. На проведеното интервю заявил, че през 2002 г. сключил брак в [населено място], Л. и заедно със съпругата си и трите им деца живеели в [населено място], близо до Т., където имали къща. Родителите му, братята и сестрите му, също живеели в [населено място].

В представено в хода на административното производство копие от национален паспорт, издаден на 09.06.2022 г., като място на раждане е посочено: А..

Пред съда жалбоподателят заяви, че семейството му живее в [населено място], а той живеел и работел на границата между шиити и сунити в [населено място], квартал Ш.. В интервюто пред орган на ДАБ кандидатът е посочил друг квартал на Б., а именно М. Х. ал Шейх в южен Б., който бил под контрола на Х.. За съда липсва логично обяснение относно различното място на пребиваване на семейството и на бизнеса на

кандидата, освен, че за да обоснове бежанската си история същият използва общоизвестна информация относно страна си на произход, напр. че Х. е активна в и контролира южен Б..

При визираните непоследователни факти в бежанската история на А. М. А., правилно и обосновано административният орган е намерил същата за неправдоподобна и измислена на база общоизвестни факти относно страната на произход. Действително, в оспореното решение не е цитирана представената пред съда справка рег. № МД-79/06.02.2023 г. на Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ, съдържаща информация относно партия „Х.“, но противно на твърденията на процесуалния представител на кандидата в хода по същество на спора, при преценката си органът е съобразил и цитирал официална информация относно страната на произход и Х.. Тази информация не се различава от общодостъпната такава, открита от съда при постановяване на съдебния акт, за което страните са уведомени с разпореждане от 27.07.2023 г. за насрочване на делото в открито съдебно заседание.

Според Годишен доклад от 15.05.2023 г. за религиозната свобода на Държавния департамент на САЩ (USDOS – US D. of State) относно 2022 г. (Доклад за международната религиозна свобода за 2022 г.: Л. (периодичен доклад): Раздел Действия на чуждестранни сили и недържавни участници: Х., определена от САЩ за чуждестранна терористична организация и специално обозначена глобална терористична група, продължава да упражнява влияние върху някои райони, особено в южните предградия на Б., долината Б. и южните райони на страната, всички от които са предимно шиити. В тези области Х. предоставя няколко основни услуги, като газ, дизел, здравеопазване, образование, хранителна помощ, ремонт на инфраструктурата и вътрешна сигурност. Продължава да има съобщения, че Х. контролира достъпа до кварталите и населените места под нейно влияние, включително в южните предградия на Б. и районите на долината Б. и Ю. Л.. В районите под влиянието на Х. независимите неправителствени организации са подложени на тормоз и сплашване, включително социален, политически и финансов натиск. Ръководителят на парламентарното крило на "Х." М. Р. заплаши с подновяване на гражданската война, ако депутатите, противопоставящи се на Х., продължат напред с опитите за разоръжаване на групировката. Сами А., основател и директор на ливанския мозъчен тръст "Политическа инициатива", заяви пред "Ню Й. таймс" през май, че загубата на парламентарно мнозинство от "Х." и нейните съюзници няма да се отрази на статута на оръжията на групировката, отбелязвайки, че оръжията на Х. са "извън контрола на държавата".

Цитираната общодостъпна информация потвърждава данните от справка рег. № МД-79/06.02.2023 г. на Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ относно Х.. Организацията контролира отделни райони в Л., в които действително действа извън контрола на държавата, т.е. може да се определи като субект, извършващ преследване, по смисъла на чл.8, ал.3, т.2 от ЗУБ. Въпреки това, кандидатът за закрила не доказва действия на преследване, вкл. основани на неговата религиозна принадлежност като мюсюлманин сунит.

Според цитирания Годишен доклад от 15.05.2023 г. за религиозната свобода, изготвен от Държавния департамент на САЩ, на а 13 март (2022 г.) християнски и мюсюлмански лидери проведоха междурелигиозна среща в Т., за да подчертаят важността на солидарност между религиите. Лидерите на мюсюлманската и християнската общност казаха, че отношенията между отделните членове на

различни религиозни групи продължават да бъдат приятелски. Както в справка рег. № МД-79/06.02.2023 г. на ДАБ, така и в общодостъпната информация относно страната на произход, не се откриват данни за действия на преследване от страна на мюсюлмани шиити спрямо мюсюлмани сунити. Още по-малко, жалбоподателят доказва осъществени лично спрямо него такива действия на преследване по смисъла на чл.8, ал.4 от ЗУБ. Действително са налице данни, че Х. предоставят в контролираните от тях райони услуги, вкл. вътрешна сигурност, но бежанската история на кандидата не съдържа достоверни факти в тази връзка – както относно града, в който живее и работи А. М. А., така и относно осъществените спрямо него действия, които не могат да се квалифицират като такива по чл.8, ал.4 или ал.5 от ЗУБ.

Според Годишен доклад за политическите права и гражданските свободи през 2022 г.: Свободата в света – Л., издаден през 2023 г. от Ф. Н.: Когато правителството е в състояние да разработи политики, те обикновено са резултат от преговори между доминиращите политически фигури в страната. Законодателната власт като цяло улеснява тези политики, вместо да служи като независима институционална проверка на правителството. *Властта на правителството също е ограничена на практика от властта на автономни военствени групировки като Х. и чужди държави с интереси в Л.. Властите също така не успяват да защитят хората от недържавни участници, като политически партии или военствени групи и техните поддръжници, които могат да ги наблюдават и наказват за изразяване на критични мнения.* След избухването на масовите протести срещу корупцията и провалите в управлението през 2019 г. журналисти, активисти и открити потребители на социални медии се сблъскаха с физически атаки и онлайн заплахи или тормоз от такива мощни групи.

Кандидатът поддържа, че е изразявал критична позиция спрямо Х., но съдът намира тези твърдения за твърде общи и неконкретизирани по време, място и конкретни твърдения. Напр. в началото на интервюто от 10.03.2023 г. заявява „аз не ги харесвах и говорех неща против тях“, т.е. още когато е работел в южен Б. (на въпроса имал ли е проблеми с изповядваната от него религия), а в края на същото интервю заявил, че едва в [населено място] се почувствал сигурен и започнал да обижда Х. (л.34). Не конкретизира в какво точно се изразява критичното му мнение и обиди.

Съдът приема, че според цитираната общодостъпната информация, жалбоподателят не представлява специфична цел на преследване от страна на Х., тъй като като такива в нея са посочени „журналисти, активисти и открити потребители на социални медии“. По изложените съображения съдът намира за недоказани твърденията за преследване, основани на религиозната принадлежност на кандидата.

Според цитирания годишен доклад на Ф. Н. относно Л.: „Гражданите се ползват с конституционни и законни права на свободно движение. С малко формални ограничения те могат да пътуват в рамките на Л.. Въпреки това за гражданите е изключително трудно да преместят официалните си места на пребиваване с цел гласуване. Те също така са изправени пред де факто сектантски граници и милиционерски контролно-пропускателни пунктове в някои райони. Ливанското законодателство защитава правата на гражданите

да притежават собственост и да управляват частен бизнес, но мощни групи и индивиди понякога участват в заграбване на земя и други нарушения без последствия, а бизнес дейността е нарушена от бюрократични пречки и корупция“. Тази информация опровергава твърденията на кандидата, че същият е роден и има постоянен адрес в [населено място], а същевременно осъществява търговска дейност в квартал на [населено място] (който не е уточнен предвид посочените от него различни наименования), където имало сблъсъци между суните и шиити. Евентуални пречки пред търговската му дейност като бюрокрация и корупция, освен че не са посочени от кандидата, не попадат и сред действията на преследване по чл.8, ал.4 и ал.5 от ЗУБ.

При така установените факти относно личното положение и страната на произход на кандидата, правилно административният орган е намерил, че изложеното от него по време на интервюто не попада в предметния обхват на ЗУБ. Той не членува в политически партии и организации, няма проблеми поради религиозна или етническа принадлежност, не излага конкретни достоверни данни за отправени лично към него заплахи или оказано насилие, а изложените такива правилно и обосновано са приети от административния орган като несвързани с основанията за закрила по ЗУБ, вкл. по причините в чл.8, ал.1 от ЗУБ. Данните от бежанската история на А. М. А. не навеждат на основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, нито представляват преследване по смисъла на чл.8, ал.4 ЗУБ - нарушаване на основни права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост, нито сочи конкретни действия, попадащи в предметния обхват на чл.8, ал.5 ЗУБ.

Правилни са изводите на решаващия орган, че спрямо кандидата не се установяват и основанията по чл.9, ал.1, т.1 и т.2 ЗУБ, поради липса на достоверни твърдения, че същият е бил или ще бъде изложен в страната на произход на реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание, екзекуция, изтезание, нечовешко или друго унижително отнасяне или наказание.

От друга страна следва да се подчертае, че към настоящия момент не съществуват доказателства за това, че ситуацията в Л. достига до границите на безогледно насилие, породено от вътрешен или международен въоръжен конфликт или от неспособност на официалните власти да противодействат ефективно на въоръжени групировки, които нападат населението или отделни негови групи, т.е. не са налице и предпоставките на чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ и чл. 15, б.“в“ от Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година.

Съгласно пълзящата скала, посочена в т.39 от Решение на СЕС по дело С-465/07, в колкото по-голяма степен молителят успее да докаже, че е конкретно повлиян от фактори, имащи пряко отношение към личното му положение, толкото по-слаба ще трябва да е степента на безогледно насилие за него, която се изисква за предоставяне на хуманитарен статут. В случая, не се установяват никакви индивидуални тежки заплахи срещу живота или личността на А. М. А., поради което и за да се предостави статут по чл.9, ал.1,

т.3 ЗУБ безогледното насилие в страната на произход следва да е изключително, което не се установява от изложената по-горе официална информация.

На следващо място, за кандидата е налице възможност за вътрешно разселване по смисъла на чл.8, ал.8 и чл.9, ал.5 ЗУБ - статут на бежанец може да не се предостави, когато в част от държавата по произход не са налице причини за основателно опасение от преследване спрямо чужденеца или не съществува реален риск той да понесе тежки посегателства, при което той може сигурно и законно да пътува и да получи достъп до тази част на държавата, както и може основателно да се очаква да се установи там.

Официалните данни относно страната на произход сочат, че Х. осъществява влияние в отделни райони на Л., поради което за кандидата съществува реална възможност да се засели в друга част на страната, до която може сигурно и спокойно да пътува, да получи достъп до нея и да се установи там – така, както е сторило семейството и роднините му. Недостоверни са твърденията му за преследване от членове на Х. лично спрямо него, както и, че организацията осъществява влияние не само в целия Л., но и извън него – С., Й. и др., което би го възпрепятствало да се установи и живее в друг район на страната си произход.

По изложените съображения съдът намира, че жалбата на А. М. А., следва да бъде отхвърлена. Молбата за закрила е разгледана и решена от компетентен административен орган, без допуснати съществени процесуални нарушения и при правилно приложение на материалния закон.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, I отделение, 69 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. М. А., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] , в [населено място], Л., гражданин на Л., срещу Решение № 10058 от 14.06.2023 г. на заместник председателя на Държавната агенция за бежанците (ДАБ) при МС, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т.4, във връзка с чл.8 и чл.9 от ЗУБ е отхвърлена молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния Административен Съд на Република България.

СЪДИЯ: